

Til nr. 10

Der åbnes med den foreslåede § 132, stk. 4, mulighed for, at den statsejede hybride kernekapital udstedt i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter forholdsvis tidligt kan omdannes til privat kernekapital, hvis der ikke længere er behov for et statsligt engagement, dog tidligst 3 år efter udstedelsen.

Det er hensigten, at de statslige kapitalindskud skal være midlertidige. Under antagelse af, at institutterne helst vil undgå en større statslig aktieandel, kan Finanstilsynets ret til under visse forudsætninger at konvertere den hybride kernekapital til ordinære aktier ligeledes give en tilskyndelse til at erstatte de offentlige kapitalindskud med privat kapital, hvis markedsforholdene normaliseres, og det bliver lettere at finde privat kapital. Samtidig må finansieringsomkostningerne forventes at blive lavere, når markedsforholdene bliver normaliserede, hvorved institutterne har et incitament til at finde billigere finansiering. På samme måde findes det ikke uforsvarligt at tillade indfrielsen, såfremt kernekapitalen efter indfrielsen udgør mindst 12 pct. Det vil fortsat afhænge af en konkret vurdering fra Finanstilsynet.

Forslaget indebærer således ikke en svækkelse af kvaliteten af kernekapitalen. Da en sådan mulighed for tidlig indfrielse mod ombytning til privat kernekapital ikke indgår i fremsatte forslag til ændring af direktiv 2006/48/EF, er det valgt at begrænse denne mulighed til udstedelser i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter. Både staten og pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet har mulighed for at konvertere kapitalindskuddet til aktier efter 3 år med henblik på at afvikle kapitalindskuddet.

Den foreslåede bestemmelse til § 132, stk. 5, undtager hybrid kernekapital, der udstedes i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, fra begrænsningerne i de mulige rentestigninger i medfør af aftaler i forbindelse med gældsstiftelse, der fremgår af stk. 1, nr. 12 og 13. Det er en forudsætning, at sådanne rentestigninger udelukkende gøres betinget af udviklingen i udbytteudbetalinger. Der henvises til bemærkningerne til nr. 2 vedrørende den foreslåede bestemmelse til § 129, stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse til § 132, stk. 6, er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 132, stk. 1, nr. 4, dog med den præcisering, at den længere frist for indfrielse på pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets initiativ og med Finanstilsynets tilladelse tidligst 10 år efter indbetalingen alene gæl-

der for hybrid kernekapital, hvis aftalen i forbindelse med gældsstiftelsen omfatter mulighed for en rentestigning, jf. bemærkningerne til nr. 3. Denne bestemmelse gennemfører artikel 63a, nr. 2, tredje pkt., i det fremsatte forslag til ændring af direktiv 2006/48/EF.

Til nr. 11

Den foreslåede bestemmelse til § 182, stk. 4, indebærer, at institutter med statsligt kapitalindskud i henhold til lov om statsligt kapitalindskud kun vil kunne få Finanstilsynets tilladelse til at yde lån eller have andre engagementer med instituttets moderselskab eller et søsterselskab i samme koncern, hvis instituttet kan godtgøre, at engagementet ikke er en følge af det statslige kapitalindskud og ikke er i strid med § 8, stk. 1, nr. 7, i lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

Sigtet med bestemmelsen er at hindre, at den højere kernekapitalprocent som følge af det statslige kapitalindskud anvendes til at overføre likviditet – bortset fra udbyttebetalinger i overensstemmelse med lovens § 8, stk. 2, nr. 5, - til koncernselskabet i stedet for at fremme udlån i overensstemmelse med lovens formål. Der er tale om en betingelse for tilladelse, der ligger ud over den almindelige praksis i forbindelse med tilladelse i medfør af § 182, stk. 1, jf. »Vejledning om praksis for tilladelse af koncerninterne engagementer«. Instituttets dokumentation for, at engagementet ikke er en følge af det statslige kapitalindskud, kan eksempelvis bestå af en redegørelse for lånets formål samt dokumentation for, at lånets formål og størrelse ikke afviger fra den hidtidige praksis for instituttets koncerninterne engagementer før det statslige kapitalindskud.

Til nr. 12

Tilsynet med penge- og realkreditinstitutterne skal skærpes. I den forbindelse skal Finanstilsynet gennemgå institutternes individuelle solvensbehov hvert år. Dette gælder dog ikke institutter, der har en arbejdende kapital på mindre end 250 mio. kr. Hvis Finanstilsynet efter sin gennemgang ikke finder, at det af instituttet opgjorte solvensbehov er tilstrækkeligt, vil tilsynet som hidtil indgå i en dialog med instituttet, og hvis denne dialog ikke fører til enighed, vil tilsynet fastsætte et individuelt solvenskrav. Finanstilsynet vil som udgangspunkt gennemgå solvensbehovet på baggrund af de data, som penge- eller realkreditinstituttet selv tilvejebringer. Men det må forventes, at en del af solvensbehovsgennemgangene vil indebære eller afstedkomme en inspektion hos det pågældende institut.